

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

01 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Nicolae Gordilă,
judecătorii – Constantin Alerguș, Ion Guzun,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2018, în cauza penală în privința lui

Tofan Veaceslav XXXXX,

*născut la XXXXXX, originar și domiciliat în s. XXXXX,
r-nul XXXXX,*

și

Mednic Anatolii XXXXX,

*născut la XXXXXX, originar din XXXXX, or. XXXXX,
domiciliat în s. XXXXX, r-nul XXXXX,*

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 16.11.2017 – până la 19.12.2017 (instanța de fond);*
- 2. de la 30.01.2018 – până la 27.02.2018 (instanța de apel);*
- 3. de la 10.05.2018 – până la 01.08.2018 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni, sediul Nisporeni din 19 decembrie 2017, pronunțată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Tofan V. și Mednic A. au fost condamnați în baza art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal, la amendă în sumă de 650 unități convenționale, echivalentul a 32 500 lei, fiecare.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Tofan V. împreună și de comun acord cu Mednic A. la 11 iunie 2017, aproximativ la orele 22⁰⁰, aflându-se în s. Drojdieni, r-nul Nisporeni, din intenții huliganice, demonstrând o vădită lipsă de respect față de societate, încălcând grosolan ordinea publică i-au aplicat lui Gurulea Ig. multiple lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de constatare nr. 213 din 12.06.2017 vătămări corporale neînsemnate.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul care a solicitat, casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia să fie încasate din contul inculpaților în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de

128 lei.

În argumentarea soluției solicitate s-a invocat că prima instanță urma să încaseze cheltuielile de judecată din contul inculpaților în beneficiul statului, or aceste cheltuieli au fost suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în prezenta cauză.

Consideră că cheltuielile suportate în legătură cu efectuarea expertizei medico-legale, urmau a fi încasate de la inculpați în conformitate cu prevederile art. 229 Cod de procedură penală, deoarece acestea constituie cheltuieli judiciare în sensul art. 227 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2018, apelul declarat de acuzatorul de stat a fost respins, ca nefondat.

5. Instanța de apel a constatat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a inculpaților în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Totodată, a menționat că argumentele invocate în apel sunt neîntemeiate, deoarece cheltuielile judiciare au fost suportate în legătură cu efectuarea expertizei medico-legale, care în speță, în conformitate cu prevederile art. 143 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, se efectuează obligatoriu. În concluzie Colegiul penal a conchis, că efectuarea expertizelor s-a dispus de către organul de urmărire penală și în asemenea circumstanțe în conformitate cu prevederile art. 75 alin. (2) din Legea nr. 68 „Cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar” plățile necesare pentru efectuarea expertizelor urmează a fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat, dar nu din contul inculpaților.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, acuzatorul de stat a contestat-o cu recurs ordinar solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

Recurentul consideră neargumentată soluția instanței privind trecerea în contul statului a cheltuielilor de judecată în mărime de 128 lei.

Totodată, autorul recursului a făcut referire la dispoziția art. 227 Cod de procedură penală, care reglementează cheltuielile judiciare. Consideră că, legislatorul a expus clar în art. 229 Cod de procedură penală obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat.

La fel a indicat, că instanța de apel examinând cauza nu a ținut cont de faptul că alin. (2) din art. 143 Cod de procedură penală, care prevedea obligația statului de a suporta cheltuielile pentru efectuarea expertizelor în cauzele penale, au fost abrogate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Prevederile art.424 alin. (2) Cod de procedură penală, stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie indicate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Drept temei pentru recurs procurorul a invocat prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, solicitând casarea hotărârii contestate în partea cheltuielilor judiciare cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Analizând decizia recurată în raport cu criticele invocate, Colegiul penal constată că instanța de apel a motivat cerințele acuzatorului de stat ce ține de cheltuielile judiciare, fiind expusă soluția în decizie (f.d.164).

Astfel, autorul invocând prevederile art.227 și 229 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită încasarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizelor, motivând că legea prevede ca inculpatul să suporte cheltuielile judiciare.

La cele invocate, instanța menționează, că aceste argumente ale recurentului sunt neîntemeiate, deoarece dispozițiile art.143 alin.(1) Cod de procedură penală, prevăd că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză, totodată fiind relevante și alin.(2) ale normei date, care stipulează că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul bugetului de stat.

Drept urmare celor nominalizate, se indică că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat, dar nu a inculpaților, după cum indică procurorul.

Totodată, instanța remarcă că prin Legea nr. 316 pentru modificarea și completarea unor acte legislative din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, alin.(2)

al art. 143 Cod de procedură penală a fost abrogat, însă aceasta nu are nici o aplicabilitate în speța dată, deoarece expertiza medico-legală efectuată la caz, a avut loc până la modificările parvenite.

Astfel, Colegiul penal consideră că instanța de apel în mod just și echitabil a stabilit că cheltuielile judiciare solicitate de acuzatorul de stat în sumă de 128 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale în vederea stabilirii gravității vătămărilor corporale suportate de partea vătămată, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului necesar și că acestea sunt trecute, de fapt, în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama inculpaților, or, aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, care are un rol activ în procesul de depistare a diferitor circumstanțe care dovedesc infracțiunea și identifică făptuitorul, pentru aducerea învinuirii de stat. Trecerea cheltuielilor judiciare în procesul penal în contul statului își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit. Or, într-o situație contrară, acest principiu nu-și mai are valoarea.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414 - 419 Cod de procedură penală, iar temeiul invocat de recurent prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în decizia instanței de apel, în sensul casării hotărârii judecătorești și prin urmare, se impune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Sâli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2018, în cauza penală în privința lui *Tofan Veaceslav* și *Mednic Anatolii*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 august 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecătorii

Constantin Alerguș

Ion Guzun